

שנתקראת סקסיכ"א. והוא שורה על אותן התעוורויות של לשון הרע שהתחילה בה בני אדם, והוּא נכנס למעלה, וגולם באותה התעוורויות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. אויל לאוּם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על כה, ולא יודעים שהרי בהתעוורויות שלמטה תלואה ההתעוורויות שלמטה, בין לטוב בין לרע.

בא וראה, כשההתעוורויות לשון הרע הוא מתחזרות למטה, אויל הנחש העקלתון הזה מעלה את קשקשוי ומעמיך אותו בעלה, ומתחזר מריאשו עד רגלו. וכשהקשSSIו עולים ומתחזרים, אויל כל הגוף מתחזר. קשSSIו, אלו הם כל אותם שומרי החקים שבחוץ.

ובכם מתחזרים ואוחזים באוטו דברע, ומעוררים אצלו נחש בrix (ישעה ב'). אויל כל הגוף הרע מתחזר מריאשו ועד רגלו בכל ה懿לות הלו שאמנו, וכל אותם קשSSIים שבאותו עור יורדים למטה, ואויל עור מתחפשט מפניו ויורד למטה. והגוף עליה, ומתחזר להיות משלין למעלה. בא וראה, אף על גב שמן קבוע הוא לכל הנחשים של העולם לפשט את עורם, אינם מתחפשטים אלא בזמנם שמתעוורים בפחות הרע למטה, ואויל מתחזר אותו הרום (ביחס) הרע למעלה, וופשט את עורו ואת קשSSIו ממנה. זה עליה וזה יורד. ורקשה עליו אותו הפשטת קשSSIים מעורו מהכל. מה הטעם? משומש שונפרד מזונונו. שאמללא היה הכל בחבור אחד, לא יכולו העולמות ל干涉 אוטם, והכל משומש התעוורויות של לשון הרע שלמטה.

دلעילא, דאקרי סקסיכ"א. ואיהו שארי על ההוא אתערותא דליישנא ביישא, דשארו ביה בני נשא, ואיהו עאל לעילא, וגרים בההוא אתערות דליישנא ביישא, מותא וחרפה וקטולא בעילמא. (דף ר"ה ע"א) ווי לאינון דמתערி להאי סטרא ביישא, ולא נטרי פומייהו ולישגנון, ולא חשי עלי דא, ולא ידע דהא באתערו דלמṭṭא, תלייא אתערות דלעילא, בין לטוב בין לבייש.

הא חזי, כד הא אתערות דליישנא ביישא אתער למתא, כדיין הא נחש עקלתון, סליק קשSSIו, ואוקים לוין בסליקו, ואתער מרישא עד רגלו. וכד קשSSIו סליקו ומתרער, כדיין כל גופא אתער. קשSSIו, אלין אינון כל גרדיני נימוסין דלבך.

ובליך מתערי ואחדין בההוא מלחה ביישא, ומתרער לגביה ההוא (ישעה ז') נחש בריח, כדיין כל גופא ביישא, אתער מרישיה רעד רגלו, בכל הגני היכלון דקאמן. וכל אינון קשSSIין בההוא גולדא, נחתין למתא, וההוא גולדא אתפסת מגניה ונחית למתא. וגופא סליק, ואתער למחייו דלטוֹרא לעילא.

הא חזי, אף על גב זמנא קביעה איה, לכל חווין דעלמא, לאתפסתא משכא דלהון, לא מתפסתי, אלא בזמנא דמתער בליישנא ביישא ליעילא, ופשט משכיה וקשSSIו מגניה. דא סליק, ודא נחית, ורקשה עלייה ההוא אתפסתוֹתא דקשSSIוי במשכיה מכלא. מאית טעם. בגין דאתפרקש מזונגיה. דאלמלא היה כל בא בחבורא חדא, לא יכלין עלמין למסבל לוין, וככל בגין אתערותא דליישנא ביישא דלמṭṭא.